

06-10-2025 Με ποιο δικαίωμα μπαίνεις στη ζωή μου;

- Κρίνουμε κάποιον, όταν μιλάμε ή σκεφτόμαστε ανεύθυνα γι' αυτόν. (Γέροντας Αιμιλιανός)
- Δεν έχουμε καμία εξουσία πάνω στον άλλον άνθρωπο. Όταν τον κρίνουμε ή ασχολούμαστε με αυτόν, μπαίνουμε μέσα στη ζωή του. Αυτό είναι τρομερό, διότι αδικούμε και περιφρονούμε τον Κύριό του, τον Χριστό, στον οποίο ανήκει.
- Ο άλλος είναι αλλότριος ικέτης. (Απόστολος Παύλος)
- Όταν κρίνουμε κάποιον, περιφρονούμε και αυτόν που κρίνουμε και Αυτόν στον οποίο ανήκει αυτός που κρίνουμε, δηλαδή τον Χριστό.
- Όλοι αποτελούμε μέλη του ίδιου σώματος, του σώματος του Χριστού.
- Κρίνοντας κάποιον, τον ξεχωρίζω από τον εαυτό μου, κατά κάποιον τρόπο του αρνούμαι το δικαίωμα να είναι μέλος του σώματος του Χριστού. Στην ουσία όμως, κρίνοντας κάποιον, εγώ αποκόπτομαι από αυτό το σώμα, εγώ χωρίζομαι από την κοινότητα της Εκκλησίας και απομονώνομαι.
- Εάν δεν συνειδητοποιήσουμε ότι ο άλλος αποτελεί μέλος του ίδιου σώματος, δεν αντιλαμβανόμαστε το πρόβλημα της κρίσης και της κατάκρισης.
- Αυτός που κρίνει τους άλλους δεν έχει σχέση με τον εαυτό του και κοινωνία με το πνεύμα του, δεν είναι υγιής ψυχικά και πνευματικά.
- Όταν κρίνω κάποιον, φανερώνω ότι είμαι μια διχασμένη προσωπικότητα, γιατί από τη μια θεωρώ ότι είμαι μέλος του σώματος του Χριστού και από την άλλη παίρνω τη θέση του ίδιου του Χριστού, προσβάλλω δηλαδή τον Χριστό. Από τη μια θέλω να ονομάζομαι χριστιανός και από την άλλη αρνούμαι τον Χριστό.
- Η αντικοινωνικότητα και συνεχής τάση απομόνωσης ενός ανθρώπου δείχνει την εσωτερική του διαταραχή.
- Όταν κρίνουμε κάποιον, συνήθως τον τοποθετούμε σε μειονεκτική θέση, δηλαδή τον κατακρίνουμε.
- Η οποιαδήποτε αμαρτία είναι ενώπιον του Θεού. Δεν είναι ενώπιον κάποιου από μας τους ανθρώπους, για να έχουμε το δικαίωμα να τη σχολιάζουμε.
- Είναι εξαιρετικά απελευθερωτικό να καταλάβουμε ότι δεν έχουμε ευθύνη για κανέναν άλλον εκτός από τον εαυτό μας. Ο κάθε άνθρωπος είναι ο ίδιος υπεύθυνος ενώπιον του Θεού.
- Οφείλουμε να σεβόμαστε τα προσωπικά όρια του κάθε άλλου ανθρώπου.
- Όταν κρίνουμε κάποιον, επειδή παίρνουμε τη θέση του Χριστού, γινόμαστε κατά κάποιον τρόπο αντίχριστοι.
- Με όποιον τρόπο κρίνετε, θα κριθείτε. (Κύριος)
- Ένας ισορροπημένος και γεμάτος άνθρωπος μόνο να αγαπά διακριτικά τους άλλους μπορεί και χαίρεται να είναι μαζί τους. Δεν μπαίνει στη ζωή τους ελέγχοντάς τους και κρίνοντάς τους.
- Καταλαβαίνουμε την ποιότητα ενός ανθρώπου από την ποιότητα του λόγου του στις συναναστροφές του και από τα ενδιαφέροντά του.

- Το κύριο μέσο με το οποίο σχετιζόμαστε είναι ο λόγος μας. Στον λόγο μας φανερώνεται το πρόσωπό μας, η υπαρξιακή μας ταυτότητα, η εσωτερική μας κατάσταση.
- Είμαστε τόσο κενοί, πού δεν έχουμε κάτι άλλο να πούμε και να μοιραστούμε, παρά μόνο κουτσομπολιά και κρίσεις για τους πάντες.
- Η ουσία του αμαρτήματος της κρίσης δεν είναι τόσο η αδικία εναντίον του άλλου, αλλά η αποξένωση η δική μας από τη ζωή του άλλου και του Θεού.
- Το αμάρτημα της κρίσης οφείλεται: α) σε τρομερή υψηλοφροσύνη, β) στην απομόνωση και αποξένωση του εαυτού μας από την Εκκλησία, γ) στην επιθυμία υπεράσπισης του ενοχικού εαυτού μας έναντι του Θεού, δ) σε επιπολαιότητα και ε) σε ατέλειωτους λογισμούς.
- Η κρίση και η κατάκριση βασικά οφείλονται στη διαταραχή της σχέσης μας με τον Θεό και στη διάσπαση του εαυτού μας. (Γέροντας Αιμιλιανός)
- Όταν κρίνουμε κάποιον, αγνοούμε: α) τη βαθύτερη ουσία του, β) τις προϋποθέσεις που είχε και έχει, γ) τον πιθανό αγώνα που δίνει και δ) την πιθανή μετάνοιά του.
- Ο κρίνων δεν έχει γνώση της φύσης του, της υπόστασής του. (Γέροντας Αιμιλιανός)
- Όταν είμαστε μπροστά σε κάποιον που κουτσομπολεύει, να μην μπαίνουμε στο πνεύμα του, αλλά να κλείνουμε τα αυτιά μας και να σιωπούμε.
- Συχνά οι άνθρωποι που έχουν την τάση να κρίνουν είναι ταλαιπωρημένοι, αδικημένοι και δυστυχημένοι. Ανεύθυνοι όμως γι' αυτό δεν είναι, γιατί δεν προσπάθησαν να δουν τα παθήματά τους με το πρίσμα της αγάπης του Θεού και παραδόθηκαν στη δυστυχία τους.
- Όταν πιστεύουμε ότι όλοι έχουν οργανωθεί εναντίον μας και μας επιβουλεύονται, νομίζουμε ότι έχουμε το δικαίωμα να κατηγορούμε τους άλλους. Γιατί δήθεν δεν φταίμε εμείς για τη ζωή μας, που είναι χάλια, αλλά οι άλλοι. Κι έτσι εμείς μπορούμε να συνεχίζουμε "να είμαστε στην κούνια μας και να πίνουμε το γαλατάκι μας".
- Πνευματικά δεν ζει αυτός που του πάνε όλα καλά και από μικρός έμαθε για τον Θεό, αλλά ο αποτυχημένος που ταπεινώθηκε και μέσα από την ταπείνωσή του άνοιξαν οι εσωτερικοί του ορίζοντες.
- Μόνο αν ταπεινωθούμε, μπορούμε να ανέβουμε ψηλά.
- Τα τραύματα είναι αιτίες αγιασμού.
- Μέσα στην Εκκλησία το σκοτάδι μετατρέπεται σε φως, η ασχήμια σε ομορφιά, η απελπισία σε ελπίδα. Κι όταν κάποιος γεύεται αυτήν την ελπίδα, δεν θέλει να κρίνει κανέναν. Μόνο αυτός που ζει μέσα στα σκοτάδια της απελπισίας του και παντού βλέπει κακό, αμαρτία και ανηθικότητα θέλει να κρίνει.
- Αυτός που αρέσκεται να κατηγορεί τους άλλους είναι συνήθως αυτός που νιώθει ενοχές για τα δικά του λάθη και ταλαιπωρείται η συνείδησή του. Επειδή δεν μπορεί να τα βάλει με τον Θεό, κατηγορεί τους άλλους.
- Πολλές φορές, όταν έχουμε ενοχές, θέλουμε να ακούμε για αμαρτίες άλλων, για να νιώθουμε εμείς καλύτερα. Γιατί όταν ακούμε για αρετές, σκάμε περισσότερο.

- Όσο πιο αμαρτωλός είμαι, δηλαδή όσο πιο πολύ χωρίζομαι από τον Θεό ή αντιτίθεμαι στον Θεό, τόσο πιο πολύ τα βάζω με τον άλλον, για να καλύψω την κατάστασή μου.
- Η αμαρτία είναι ανταρσία ενώπιον του Θεού.
- Όταν χτυπώ έναν άνθρωπο, χτυπώ τον Χριστό. Γιατί κάθε άνθρωπος είναι μέλος του σώματος του Χριστού.
- Η πνευματική ζωή είναι πάρα πολύ γοητευτική.
- Όταν κυνηγούμε τη δόξα, τότε αρχίζουμε να συγκρινόμαστε με τον άλλον και να τον υπονομεύουμε, γιατί τον βλέπουμε ως αντίπαλο, ως διεκδικητή των δικών μας επιθυμιών και προσδοκιών.
- Η κρίση και η κατάκριση έχουν σχέση ή με την υπερηφάνεια, που είναι αντίθετη στον Θεό, ή με την προτίμηση του οικείου συμφέροντος. (Γέροντας Αιμιλιανός)
- Το ατομικό συμφέρον αμέσως ξεχωρίζει τον άνθρωπο από τους άλλους. Υπάρχει ένας διχασμός, μία απομόνωση, ένας κατακερματισμός.
- Η κρίση και η κατάκριση προσιδιάζουν στους ανθρώπους που είναι επιπόλαιοι και που έχουν πολλούς λογισμούς.
- Το να μην κρίνω δεν σημαίνει ότι παύω να προστατεύω τον εαυτό μου. Τον εαυτό μου οφείλω να τον προστατεύω. Οφείλω να βάζω όρια στις σχέσεις μου με τους άλλους και να διαφυλάττω αυτά τα όρια.
- Όταν κάποιος μας κάνει κακό στην ψυχή, έχουμε κι εμείς ευθύνη που του το επιτρέψαμε.
- Όταν κάποιος μας κάνει ένα κακό σήμερα, να μην τον κρίνουμε, αλλά να ρωτάμε στον εαυτό μας τα εξής: α)Γνωρίζουμε τι θα κάνει αυτός αύριο; β)Γνωρίζουμε πόσα καλά κάνει και πόσα καλά έχει; γ)Εμείς δεν κάνουμε κανένα κακό σε άλλους; δ)Μήπως το κακό που μας κάνει είναι ευλογία, που ίσως βοηθήσει να συγχωρεθούν κάποιες αμαρτίες μας;
- Άλλο είναι η κρίση για πράξεις και άλλο η κρίση για πρόσωπα. Είναι πολύ σημαντικό να κάνουμε αυτή τη διάκριση και να μην κρίνουμε μαζί με τις πράξεις και τα πρόσωπα.
- Μια μορφή κρίσης είναι και η περιφρόνηση του άλλου.
- Ο άνθρωπος που ζει τη χάρη του Θεού αγαπά τους εχθρούς του.
- Όσο πιο άγιος είναι ένας άνθρωπος, τόσο πιο αμαρτωλός νιώθει. Γι' αυτό και ναι μεν βλέπει τις αμαρτίες των άλλων, η διάθεσή του όμως έναντι αυτών των ανθρώπων δεν επηρεάζεται.
- Ποτέ να μην ταυτίζουμε έναν άνθρωπο με τις πράξεις του. Ποτέ να μην βάζουμε ταμπέλα σε έναν άνθρωπο από μία ή περισσότερες πράξεις που έκανε. Ο κάθε άνθρωπος είναι για μας ο Χριστός.
- Αρετή είναι να βλέπεις στον κάθε άνθρωπο την ουσία του και τις δυνατότητές του. Ακόμα και στον εγκληματία να βλέπεις τον Χριστό.
- Τη γνώμη μας σε κάποιον για κάτι να τη λέμε, μόνο όταν μας τη ζητάει πραγματικά.
- Να είμαστε πολύ τρυφεροί, λεπτοί και ευγενικοί με τους ανθρώπους. Να μην τους κάνουμε παρατηρήσεις ούτε να τους λέμε τη γνώμη μας, παρά μόνο αν οι ίδιοι μας τη ζητήσουν. Και

τότε να το κάνουμε με πολλή προσοχή.

- Ένας λόγος μας μπορεί να διαλύσει έναν άνθρωπο.
- Ο άνθρωπος δεν είναι πάντα έτοιμος να ακούσει. Δεν είναι πάντα "γόνιμη γη".
- Να μην έχουμε το άγχος εμείς να σώσουμε τον άλλον.